

Ένκε Φεζολάρι “Το θέατρο είναι μια ανοιχτή διαδικασία”

 speaknews.gr/2024/02/23/enke-fezolari-to-theatro-einai-mia-anoichti-diadikasia/

23 Φεβρουαρίου 2024

Λίγες μέρες μετά την πρεμιέρα της παράστασης “Αίθουσα Αναμονής. Humanity”, σε δική του σκηνοθεσία και δραματουργική επεξεργασία, και στην οποία συμμετέχει και ως ηθοποιός, ο Ένκε Φεζολάρι μιλάει στο SPEAKNEWS για τον τριπλό αυτό ρόλο, κα για το υλικό από το οποίο άντλησε για να δημιουργήσει αυτό το έργο. Ακόμη μας μίλησε για τους τρόπους με τους οποίους το θέατρο αποκλείει τις σιγουριές και επιτρέπει τις ανοιχτές διαδικασίες, όπου τα προσωπικά βιώματα συναντούν τις πανανθρώπινες ιστορίες, δημιουργώντας γέφυρες ανάμεσα στους ανθρώπους και καταργώντας τα σύνορα.

Μιλήστε μας για την παράσταση “Αίθουσα Αναμονής. Humanity”. Τι θα παρακολουθήσει το κοινό της Θεσσαλονίκης;

Είναι μια παράσταση που θα την προσδιόριζα σαν case, φάκελος-υπόθεση. Ακροβατεί στο υπαρξιακό καμπαρέ και απο την άλλη έχει εικόνες που απαρτίζουν την Ανθρωπότητα. Φτιάξαμε έναν αλληγορικό τόπο εξομολόγησης, όπου καταθέτουμε το θηρίο που κρύβουμε μέσα μας.

Είναι μια εξομολόγηση, ότι οι άνθρωποι διαπράττουμε κτηνωδίες συλλογικά και ατομικά. Πράττουμε το κακό απο την φύση μας ίσως, έτσι το ατομικό κακό φθάνει στο συλλογικό που καταλήγει σε θηριωδίες και γενοκτονίες. Είναι μια παράσταση που κινείται στις προσωπικές μας ιστορίες και τις ιστορίες της Ανθρωπότητας, ουσιαστικά ένα καθρέφτισμα του κόσμου μας.

Η σύλληψη και η δραματουργική επεξεργασία της παράστασης είναι δική σας. Ποιο ήταν το πρωτογενές υλικό; Από που αντλήθηκε η έμπνευση για αυτή την παράσταση;

Ουσιαστικά το έναυσμα ήταν ιστορίες συνόρων και αναμονής, αλλά σιγά σιγά η ιδέα μετουσιώθηκε σε ένα πιο συμπαντικό πλαίσιο. Το υλικό που αντλήθηκε ήρθε απο τα βιβλία

«Η αστυνομία των πόλεων» του Αχιλλέα Φωτάκη, «Οι Επτά νάνοι του Άουσβιτς» (η συνταρακτική ιστορία των νάνων καλλιτεχνών Όβιτς που ήταν στο Άουσβιτς). Ακόμη ο Ρούτγκερ Μπρέγκμαν, ο Λεβιάθαν του Χομπς, ο Γιουβάλ Νώαχ Χαράρι, ο Ζαν -Ζακ Ρουσσώ, ο Τζων Λοκ, ο Νίτσε, ο Έντσο Τραβέρσο, αλλά και μαρτυρίες από την 11η Σεπτεμβρίου 2001 ή ιστορίες από νοσοκομεία ήταν το υλικό μας.

«Σκάψαμε» μέσα μας, αντλήσαμε προσωπικά βιώματα. Για μένα η ταινία «Durak» ήταν αυτή που με συγκλόνισε και μου άλλαξε την δραματουργία, που με οδήγησε θεματικά στην Ανθρωπότητα και σε όλα τα επίπεδά της. Επίσης, πολλές άλλες ταινίες, ντοκιμαντέρ, έρευνες για την Ελλάδα στο

Μεσοπόλεμο, χιπ χοπ μουσικές, το Τσέρνομπιλ, το βιβλίο Metropolis και πολλά άλλα...

Πως νιώθετε λίγες μέρες μετά την πρεμιέρα; Μπορεί ποτέ ο σκηνοθέτης να είναι 100% σίγουρος για αυτό που θα παρουσιάσει;

Πάντα υπάρχει το αιώνιο ερώτημα μέσα σου αν θα επικοινωνήσει, αν ο θεατής θα αισθανθεί, θα ταρακουνηθεί, θα προβληματιστεί, δεν φεύγει ποτέ αυτό το τρακ θα έλεγα. Στην Τέχνη δεν υπάρχει απόλυτη σιγουριά, δεν δύνασαι να ξέρεις το αποτέλεσμα, το θέατρο είναι μια ανοιχτή διαδικασία. Δεν μας αφορά το τελικό αποτέλεσμα, δεν φτιάχνουμε pizza ή κάποιο γλυκό αλλά τροφή για την ψυχή, δεν μπορείς να ξέρεις τα συστατικά της ψυχής του καθενός, αλλά φτιάχνεις μια γλώσσα, έναν κώδικα που να μιλά σε περισσότερες ψυχές. Είχα πάει στη Βαρκελώνη πριν χρόνια με μια φίλη, πάμε στο μουσείο και βλέπουμε Μιρό, εκείνη δίπλα μου πλάνταξε στο κλάμα, εγώ ακούνητος, της λέω τι έχεις και μου απαντά με συγκινεί βαθειά, την κοιτάξα και της απαντώ εμένα τίποτα. Όλα είναι προσωπική υπόθεση, αν κάτι δεν σε αγγίζει δεν σημαίνει ότι δεν έχει αξία, ο Μιρό είναι ο Μιρό, μέγας και σπουδαίος αλλά εμένα μ' αγγίζουν άλλοι ζωγράφοι. Έτσι και στη τέχνη, δεν μπορείς να ξέρεις πως επιδρά, το ζητούμενο είναι τι θα πείς και τι υλικά θα δώσεις απο σένα, που απαιτούν καθάρια ψυχή.

Δεν είστε μόνο ο δημιουργός της παράστασης αλλά και ένας από τους ηθοποιούς της. Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι να σκηνοθετεί κανείς τον εαυτό του επί σκηνής;

Είναι μια δοκιμασία που πιστεύω ότι κατάφερα να δρασκελίσω με τιμιότητα και ειλικρίνεια. Είναι πολύ προσωπική δουλειά, απαιτεί πέραν της υποκριτικής σου μια άλλη σκηνική διεργασία. Στην πραγματικότητα καλούμαστε να είμαστε εμείς, οπότε δεν χτίζεις ένα Άμλετ, αν και θεωρώ ότι σαν Άμλετ το δουλέψαμε όλοι την παράσταση. Είναι μια πρόκληση για μένα να συμμετέχω και ως ηθοποιός.

Είστε απόφοιτος του ΚΘΒΕ, αλλά είναι μόλις η δεύτερη φορά που συνεργάζεστε με αυτό. Πως είναι για εσάς αυτή η “επιστροφή”;

Είμαι πολύ ευγνώμων στον Αστέρη Πελέκη που με κάλεσε και μου έδωσε αυτήν την ευκαιρία. Είμαι συγκινημένος διότι συμπροταγωνιστώ και σκηνοθετώ τον συμφοιτητή μου από τη σχολή, τον Δημήτρη Καρτόκη. Με συγκινεί που επέστρεψα διότι η Θεσσαλονίκη είναι η θεατρική μου πατρίδα, η πόλη που ενηλικιώθηκα ...

Μπορούμε να πούμε ότι με την πάροδο του χρόνου σας κερδίζει περισσότερο η σκηνοθεσία, ή ονειρεύεστε ακόμη ρόλους ως ηθοποιός και συνεργασίες με άλλους σκηνοθέτες;

Ξεκίνησα ως ηθοποιός, στη πορεία έγινα σκηνοθέτης, θα ήθελα πια να σκηνοθετώ και ενίοτε να ερμηνεύω ρόλους στις σκηνοθεσίες μου, ονειρεύομαι Άμλετ και Θείο Βάνια.

Το γεγονός ότι δεν έχετε εμφανιστεί αρκετά στην τηλεόραση και τον κινηματογράφο οφείλεται σε συγκυρίες ή είναι από επιλογή;

Και τα δύο. Δεν θα έλεγα όχι σε κάποια δελεαστική πρόταση, απο την άλλη δεν είναι κάτι που κυνηγώ. Κάθε φορά οι θεατρικές μου υποχρεώσεις δεν μου άφηναν περιθώριο....

Έχετε σκηνοθετήσει στην Ελλάδα παραστάσεις βασισμένες σε έργα συγγραφέων από την Αλβανία, όπως επίσης έχετε σκηνοθετήσει για την πειραματική σκηνή του Εθνικού Θεάτρου της Αλβανίας. Υπάρχουν ανοιχτοί καλλιτεχνικοί λογαριασμοί για εσάς, με την χώρα που γεννηθήκατε; Θα θέλατε να επιστρέψατε πιο συχνά εκεί;

Δεν ήταν κάτι που εξαρχής είχα κατα νου, βρέθηκα τυχαία το 2015 όταν έκανα τον Άμλετ, πέρασαν αρκετά χρόνια και επέστρεψα δυναμικά με τρεις σκηνοθεσίες πέρσι. Φέτος θα ανεβάσω την Βάσσα του Γκόρκι εκεί, δεν ήταν κάτι όμως που είχα στο νου. Θεωρώ ότι είμαι Βαλκάνιος, δεν είναι ότι δουλεύω εκεί ως γηγενής, έτσι και αλλιώς η παιδεία και η κουλτούρα μου είναι βαλκάνια, οπότε είμαι εκεί ως ένας ξένος σκηνοθέτης. Με τιμά βαθειά που η χώρα μου η Αλβανία μου έδωσε αυτές τις εξαιρετες συνεργασίες, με τους ανθρώπους και τους φορείς με τους οποίους δούλεψα. Νιώθω ευγνωμοσύνη μεγάλη που αναγνωρίζεται η δουλειά μου και εκεί και εδώ, και αυτό είναι το σημαντικότερο, οι γέφυρες, οι άνθρωποι, το θέατρο που καταργεί το οποιοδήποτε σύνορο.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΝΑΜΟΝΗΣ HUMANITY

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ
ΕΝΚΕ
ΦΕΖΟΛΛΑΡΙ

ΚΩΒΕ
ΜΙΚΡΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΜΟΝΗΣ
ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

NTNG.GR

*
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ
+16 ΕΤΩΝ

ΠΡΕΜΙΕΡΑ
9/2
2024

ΠΡΟΠΩΣΗ:
NTNG.GR
MORE.COM

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
ΕΚΔΟΤΗΡΙΑ ΚΩΒΕ
Τ. 2315 200 200

2023 → 2024

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΥΠΗΡ. ΨΗΦ. ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ

ΜΟΝΙΜΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗΣ

Τα άρθρα και τα σχόλια που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα μας εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς. Η ιστοσελίδα μας δεν λογοκρίνει τις γνώμες κανενός.

Ακολουθήστε τις ειδήσεις του speaknews.gr στο Google News πατώντας [εδώ](#)

Ακολουθήστε την σελίδα
μας στο Facebook

